

Co s dětmi dělat?

„Bastlení“ je pojem, který pro laickou veřejnost představuje jakési ušmudlané patlání nedokonalých, nekvalitních a často i nebezpečných přístrojů.

Podle překladáče Google německé slovo BASTELN znamená NEODBORNĚ VYRÁBĚT, KUTIT, PÁRAT SE, AMATÉRSKY VYRÁBĚT.

Radioamatéři jsou lidé skromní a svoji technickou aktivitu nazývají tímto slangovým výrazem.

Samozřejmě je rozdíl mezi „bastlením“ začátečníka a „bastlením“ technika s mnohaletými zkušenostmi. Jedná se však vždy o činnost technicky náročnou.

Typické „bastlení“ začíná sběrem a vyhledáváním informací, pokračuje studiem funkce součástek a zapojení, přes sestavení na zkušební desce často s kombinováním různých zapojení, přes úpravy hodnot s cílem dosažení nejlepších výsledků, přes návrh definitivního rozmístění součástek se zhotovením a osazením plošného spoje, až po měření výsledných parametrů.

Následuje mechanická stavba, často na vysoké designerské a estetické úrovni. Závěrem je zhotovována dokumentace pro pozdější opravy a vylepšování.

Kolem je ještě řada dalších cenných činností a znalostí, jako zručnost v zacházení s náradím, znalost čtení výkresů a schémat, znalost zacházení s měřicími přístroji, znalost zásad bezpečnosti práce, atd.

Takže naše „bastlení“ je hodnotná experimentální činnost, poskytující dětem to, co jim má dávat škola a co jim v mnoha případech nedává.

Cílem bastlení je děti přivést k zájmu o techniku, vzbuzovat v nich zvědavost, podněcovat jejich tvořivost.

Je to konkrétní a velice účinná forma sebevzdělávání.

Sebevzdělávání je nezbytnou věcí pro výchovu opravdu kvalitních techniků, inženýrů, vědců. Proto je potřeba, aby děti získávaly aktivní zájem o techniku co nejdříve.